

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 93/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. C., bytom B., Ing. A. C., bytom Ž., J. C., bytom P., ČR., Ľ. K., bytom K. n/V., ČR, J. C., bytom K., Mgr. M. C., bytom V. K., Ing. P. C., bytom B. B., a P. C., bytom T., zastúpených advokátom JUDr. M. B., P., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 250/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. C., Ing. A. C., J. C., Ľ. K., J. C., Mgr. M. C., Ing. P. C. a P. C. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2003 doručená sťažnosť Ing. M. C., bytom B., Ing. A. C., bytom Ž., J. C., bytom P., ČR, Ľ. K., bytom K. n/V., ČR, J. C., bytom K., Mgr. M. C., bytom V. K., Ing. P.C., bytom B. B., a P. C., bytom T., (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. B., P., označené ako „Sťažnosť na prietahy v súdnom konaní“, ktorou sa sťažovatelia dožadujú vyslovenia porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov

upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Čadci (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 250/00.

Sťažovatelia podali žalobný návrh v predmetnej veci 20. marca 2000 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Zo sťažnosti sťažovateľov ďalej vyplynulo, že okresný súd napriek tomu požadoval od sťažovateľov zaplatiť súdny poplatok a výzvou z 5. mája 2000 im vyrubil súdny poplatok. Sťažovatelia žiadali o oslobodenie od súdneho poplatku, ale okresný súd uznesením zo 14. septembra 2000 oslobodenie nepriznal a konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku. V nadväznosti na zaplatenie súdneho poplatku sťažovateľmi okresný súd uznesením z 22. novembra 2000 zrušil uznesenie o zastavení konania zo 14. septembra 2000. Pojednávanie nariadené na 29. marec 2001 bolo odročené na 20. apríl 2001. Medzitým sťažovatelia podali stanoviská k protinávruhu žalovanej strany a vedľajšieho účastníka z 20. júla 2001. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 23. júl 2002, potom na 3. október 2002 a na 8. október 2002, na ktorom bol vyhlásený rozsudok; doručený bol 26. marca 2003. Sťažovatelia sa 7. apríla 2003 voči tomuto rozsudku odvolali.

Sťažovatelia sa od podania ich návrhu (žaloby) domáhali spravodlivého rozhodnutia vo veci (podaním adresovaným ústavnému súdu z 9. júla 2001, Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva z 25. februára 2002, ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky a predsedovi vlády Slovenskej republiky z 28. novembra 2002). Kvalifikovanú sťažnosť zodpovedajúcu kritériám podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) podali u predsedu Krajského súdu v Žiline 27. marca 2003.

Sú toho názoru, že „v predmetnom súdnom konaní nečinnosťou okresného súdu došlo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu práv sťažovateľov upravených v čl. 48

ods. 2 Ústavy SR,.... a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení jeho protokolov...“. Sú presvedčení, že napadnutým súdnym konaním okresného súdu boli porušené ich základné práva, zakotvené v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj v čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vychádzajú z toho, že citované ustanovenia svojou povahou spadajú do právneho inštitútu práva na spravodlivý proces a garantujú právo každého domáhať sa svojho práva ustanoveným spôsobom na nezávislom a nestrannom súde a bez zbytočných prietáhov, čo, ako sa sťažovatelia domnievajú, v ich prípade splnené nebolo.

Od ústavného súdu sťažovatelia požadujú vydať tento nález:

„Základné práva sťažovateľov 1/ Ing. M. C., 2/ Ing. A. C., 3/ J. C. 4/ L. K., 5/ J. C., 6/ Mgr. M. C., 7/ Ing. P. C., 8/ P. C., zakotvené v čl. 48 ods. 2/ Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod spis. zn. 10 C 250/2000 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky sťažovateľom 1/ Ing. M. C., 2/ Ing. A. C., 3/ J. C., 4/ L. K., 5/ J. C., 6/ Mgr. M. C., 7/ Ing. P. C., 8/ P. C. priznáva primerané zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch vo výške po 600.000,- Sk spolu 4.800.000,- Sk.

Sťažovateľom sa priznávajú trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 157.452,80 Sk /pozostávajúce u každého zo sťažovateľov po dvoch úkonov právnej pomoci - prevzatie veci a napísanie sťažnosti z čiastky 600.000,- Sk vo výške 10.650,-Sk - 20 %, t. j. 8 520,- Sk x 2 = 17.040,- Sk celkom 136.320,- Sk plus 14 % DPH v čiastke 19.084,80 Sk plus paušálna suma náhrad 2 x 128,- Sk x 8 spolu 2048,-Sk, ktoré je povinný porušovateľ práva poukázať na účet právneho zástupcu JUDr. M. B. advokáta A. k. P. vedený vo VÚB a. s. D. K., ex. T. do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Sťažovatelia súhlasia s upustením od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť najprv predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Týmito pravidlami sa ústavný súd správal aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov. Vychádzal pritom z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval podanie sťažovateľov z hľadiska možného porušenia ich základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, t. j. v rozsahu korešpondujúcom návrhu petitu na rozhodnutie.

Ústavný súd z predloženej sťažnosti zistil plynulý postup okresného súdu, ktorý smeroval k rozhodnutiu vo veci samej, čo dokumentuje aj skutočnosť, že v čase uplatnenia sťažnosti na ústavnom súde už okresný súd vo veci samej rozhodol, dokonca sa sťažovatelia voči nemu už aj odvolali. Vzhľadom na to, že ústavný súd uvedené zistil už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti, dospel k záveru, že argumentácie a dôkazy sťažovateľov nepreukázali v čase podania ich sťažnosti takú intenzitu možného porušenia základného práva nimi označeného v petite, aby prijal ich sťažnosť na ďalšie konanie. Z tohto dôvodu rozhodol ústavný súd o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti sťažovateľov a o jej odmietnutí z tohto dôvodu už pri predbežnom prerokovaní.

Bolo už potom bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2003